

ÅRSBERETNING 2007
UDVALGENE VEDRØRENDE
VIDENSKABELIG UREDELIGHED

*Forsknings- og Innovationsstyrelsen,
august 2008*

INDHOLD

SIDE 3:

FORORD

Af Poul Lodberg, formand for Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed (UUVU)

SIDE 7: KAPITEL 1

SAGER BEHANDLET I 2007

Af Cecilie Dickmeiss, sekretariatet for UUVU

SIDE 15: KAPITEL 2

• NYE VEJLEDNINGER I GOD VIDENSKABELIG PRAKSIS

Af overlæge, dr. med. Ole Haagen Nielsen, Herlev Hospital, professor Mogens N. Pedersen, Institut for Statskundskab, Syddansk Universitet og overlæge dr. med. Nils Axelsen, Statens Serum Institut

• RESEARCH INTEGRITY IN EUROPE: INSTITUTIONS AND THEIR APPROACHES

Af dr. Alexis-Michel Mugabushaka, Science Officer, Corporate Science Policy, European Science Foundation, France

SIDE 33:

BILAG

Uddrag af lov om forskningsrådgivning (lovbekendtgørelse nr. 658 af 19. juni 2007)

Bekendtgørelse nr. 668 af 28. juni 2005 om Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed

Forretningsorden for Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed

Medlemmer og suppleanter i Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed

FORORD

*Af Poul Lodberg,
landsdommer,
formand for UVU*

Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed (UVVU) afgiver hermed sin årsberetning for 2007.

I løbet af 2007 blev der i alt indbragt 13 sager for UVVU. UVVU færdigbehandlede 9 af sagerne i 2007, 1 klage blev trukket tilbage, og 3 sager var ikke afsluttede ved årets udgang. Sagerne er refereret i kapitel 1 i årsberetningen.

Udvalget vedrørende videnskabelig uredelighed for sundhedsvidenskabelig forskning (USF) behandlede 5 sager. Udvalget vedrørende videnskabelig uredelighed for natur-, teknologi- og produktionsvidenskabelig forskning (UNTPF) behandlede 3 sager, og Udvalget vedrørende videnskabelig uredelighed for kultur- og samfundsvidenskabelig forskning (UKSF) behandlede 5 sager.

Af bekendtgørelse nr. 668 af 28. juni 2005 om Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed fremgår hvilke sager, UVVU kan behandle¹⁾. UVVU kan behandle sager, der rejses af en part i forvaltningslovens forstand. UVVU kan – i begrænset omfang – endvidere behandle sager, der ikke rejses af en part, hvis sagen er af samfundsmæssig interesse eller af betydning for menneskers eller dyrs sundhed, og hvor der foreligger en begrundet formodning for videnskabelig uredelighed. Sagerne skal vedrøre videnskabelige produkter. UVVU kan ikke behandle sager, der vedrører videnskabelige teoris holdbarhed eller sandhed eller sager, der vedrører forskningskvaliteten af et videnskabeligt produkt. Sager, som indbringes for UVVU, må afvises i det omfang, de ikke opfylder bekendtgørelsens betingelser.

UVVU måtte i 2007 afvise 6 sager. Sagerne blev afvist af følgende grunde: At klager ikke havde den fornødne partsstatus, og UVVU ikke fandt grundlag for at optage sagen af egen drift, at sagen ikke drejede sig om videnskabelige produkter, eller at der ikke forelå en begrundet formodning for videnskabelig uredelighed. Endelig vedrørte nogle indbragte klager videnskabelige teoris holdbarhed, sandhed eller forskningskvalitet, hvilket UVVU ikke har kompetence til at bedømme.

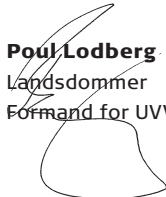
2 af de sager, UVVU behandlede i 2007, blev indbragt af parter, der ønskede at blive renset for påstande om videnskabelig uredelighed²⁾.

I en enkelt sag blev klagen trukket tilbage af klager³⁾. UVVU bad klager om nærmere at præcisere tilbagetrækningen. UVVU fandt ikke, at samfundsmæssige årsager kunne begrunde en fortsat behandling af sagen. UVVU fandt endvidere ikke, at sagen havde betydning for menneskers eller dyrs sundhed, og sagen blev derfor henlagt.

Der blev ikke fundet grundlag for at udtale uredelighed, som defineret i § 2 i bekendtgørelsen om UVVU, i de sager, som UVVU færdigbehandlede i 2007.

Årsberetningen indeholder to artikler. Den ene "Nye vejledninger i god videnskabelig praksis" er skrevet af overlæge dr. med. ved Herlev Hospital, Ole Haagen Nielsen, professor ved Institut for Statskundskab, Syddansk Universitet, Mogens N. Pedersen og overlæge, dr. med. ved Statens Seruminstitut, Nils Axelsen. Den anden "Research Integrity in Europe: Institutions and their Approaches" er skrevet af dr. Alexis-Michel Mugabushaka, Science Officer, Corporate Science Policy, European Science Foundation.

Jeg takker bidragsyderne samt UVVU's medlemmer, suppleanter og sekretariat for godt samarbejde i 2007.

Poul Lodberg
Landsdommer
Formand for UVVU

- 1) *Bekendtgørelse nr. 668 af 28. juni 2005 om Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed er optrykt som bilag til årsberetningen.*
- 2) *Sag nr. 3 og 4.*
- 3) *Sag nr. 1.*

SAGER

BEHANDLET I 2007

*Af Cecilie Dickmeiss,
sekretariatet for UVVU*

SAGER BEHANDLET I 2007

Afsluttede sager I 2007

Alle afsluttede sager er behandlet efter bekendtgørelse nr. 668 af 28. juni 2005 om Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed.

Sag nr. 1

1 Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed (UVVU) modtog i marts 2006 en klage fra en professor, som klagede over, at en ansat havde substitueret data med fiktive data under arbejdet på et laboratorium. Sagen blev behandlet i Udvalget vedrørende videnskabelig uredelighed for natur-, teknologi- og produktionsvidenskabelig forskning (UNTPF).

I september 2007 trak klager pludseligt sin klage tilbage. I henhold til bekendtgørelse nr. 668 af 28. juni 2005 § 4, stk. 2, kan UVVU i begrænset omfang optage sager af egen drift, hvis sagen er af samfundsmæssig interesse eller af betydning for menneskers eller dyrs sundhed, og hvor der foreligger en begrundet formodning for videnskabelig uredelighed.

Sagen var fuldt oplyst. UNTPF fandt ikke på det foreliggende grundlag, at en fortsat behandling af sagen kunne begrundes af samfundsmæssige interesser. UNTPF fandt heller ikke, at sagen havde betydning for menneskers eller dyrs sundhed. Tilbagetrækningsbegæringen blev derpå taget til efterretning, og sagen blev henlagt.

Sag nr. 2

2 I marts 2006 rettede en navngiven person på vegne af en virksomhed henvendelse til UVVU med en klage, som omfattede tre selvstændige klager med indbyrdes sammenhæng. Klagerne rettede sig mod tre forskellige artikler, som beskrev et bestemt lægemiddel:

1) Det var klagers opfattelse, at to forskere havde handlet videnskabeligt uredeligt i udformningen af en konklusion i en artikel, som de to forskere havde publiceret i et fagligt tidsskrift. Artiklen konkluderede, at lægemidlet, som var hyppigt anvendt, forårsagede en bestemt type skade, som kan optræde i forbindelse med en bestemt type behandling.

UVVU fandt, at artiklen var et videnskabeligt produkt og derfor omfattet af UVVU's kompetence. Efter UVVU's opfattelse underbyggede den i artiklen fremlagte dokumentation ikke den dragne videnskabelige konklusion. Det fremgik imidlertid hvilke data, der var lagt til grund. Derfor fandt UVVU ikke, at der var tale om forsætlig eller groft uagtsom uoplyst ensidig eller forvredet fortolkning af egne resultater eller konklusioner i henhold til bekendtgørelsen § 2, stk. 1, nr. 4.

2) Klager gjorde endvidere gældende, at en forsker i sin egenskab af formand for en dansk forening efter klagers opfattelse havde handlet videnskabeligt uredeligt ved i en årsberetning at have konkluderet, at lægemidlet var toksisk, og anvendelsen af lægemidlet burde undgås i forbindelse med en nærmere angiven behandling.

3) Klager gjorde yderligere gældende, at forskeren efter klagers opfattelse havde handlet videnskabeligt uredeligt ved i en artikel i en udgave af et foreningstidsskrift at konkludere, at en bestemt type skade, der kan optræde i forbindelse med en bestemt type behandling, opfattedes som værende betinget af det nærmere angivne lægemiddel.

UVVU fandt i de to sidstnævnte forhold ikke, at konklusionerne i årsberetningen eller artiklen i foreningstidsskriftet kunne betragtes som videnskabelige produkter. UVVU fandt dermed, at publikationerne ikke var omfattet af UVVU's kompetence, jf. bekendtgørelsen § 1, stk. 4. UVVU havde i den forbindelse lagt vægt på, at både årsberetningen og artiklen var referat af et videnskabeligt produkt.

3 I juni 2006 modtog UVVU en henvendelse fra en forsker, som ønskede at blive renset for påstande om videnskabelig uredelighed, som et bedømmelsesudvalg havde fremsat i forbindelse med bedømmelsen af hans ph.d.-afhandling. Sagen blev behandlet i Udvalget vedrørende videnskabelig uredelighed for kultur- og samfundsvidenskabelig forskning (UKSF).

Bedømmelsesudvalget havde vurderet, at der var foretaget plagiering fra en nærmere angivet artikel. Formanden for bedømmelsesudvalget oplyste, at der var større tekstsammenfald mellem afhandlingen og et appendiks til artiklen end tekstsammenfald med selve artiklen.

Det fremgår af bekendtgørelse nr. 668 af 28. juni 2005 om Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed § 2, at der ved videnskabelig uredelighed forstås en forsætlig eller groft uagtsom adfærd i form af forfalskning, plagiering, fortielse eller lignende, der indebærer en utilbørlig vildledning om egen videnskabelige indsats og/eller videnskabelige resultater.

Der var i UKSF enighed om, at forskeren som anført af bedømmelsesudvalget havde gjort sig skyldig i plagiering. UKSF lagde til grund, at plagieringen var sket fra appendikset til artiklen, hvilket for så vidt kunne betragtes som uacceptabelt. Det var imidlertid UKSF's opfattelse, at plagieringen vedrørte de beskrivende afsnit i forskerens afhandling. Navnlig på den baggrund mente UKSF ikke, at plagieringen var af en sådan karakter, at den med fornøden sikkerhed kunne siges at have indebåret en utilbørlig vildledning om forskerens egen videnskabelige indsats. UKSF fandt derfor ikke grundlag for at statuere videnskabelig uredelighed.

Sag nr. 3

4 En professor rettede i september 2006 henvendelse til UVVU, idet han ønskede at blive rensat for påstande om videnskabelig uredelighed, som var blevet fremsat i en tjenstlig indberetning fra en dekan til rektor på det universitet, professoren var ansat.

Professoren blev i den tjenstlige indberetning til rektoren i en række kritikpunkter beskyldt for at have udvist groft uagtsom adfærd på en måde, der medfører en utilbørlig vildledning om egen videnskabelig indsats og resultater. Indberetningen havde baggrund i en rapport fra det sagkyndige udvalg på universitetet.

Sagen blev behandlet i Udvalget vedrørende videnskabelig uredelighed for kultur- og samfundsvidenskabelig forskning (UKSF). I præmisserne for sagens behandling er det understreget, at UVVU ikke er klageinstans for universitetet.

I afgørelsen skitseres personalesagen i hovedtræk. De forhold, der gav anledning til kritik af professoren, var følgende:

- 1) Kritik af de *anvendte metoder*, herunder statistiske beregningsmetoder.
- 2) Kritik af professorens *omgang med data*. I en lang periode var der usikkerhed om præcis hvilke datasæt, der var lagt til grund for bestemte beregninger og deraf følgende konklusioner. Der blev påpeget konkrete fejl og mangler i dels materialet, dels professorens redegørelse for det, bl.a. omfanget af frafald af forsøgspersoner.
- 3) Kritik af at professoren, da han offentliggjorde sine resultater, *ikke gjorde beregningsgrundlaget tilgængeligt på en sådan måde, at resultaterne kunne efterprøves*, og at han ved flere lejligheder undlod at efterkomme opfordringer til at fremlægge det i fuldt omfang.

Ad punkt 1 (Kritik af anvendte metoder)

Kritikken vedrørte brugen af en bestemt statistisk formel, som det sagkyndige udvalg i rapporten vurderede ikke kunne begrunde en af professorens centrale konklusioner. Det er i videnskabelige kredse et generelt spørgsmål, hvad man kan og ikke kan konkludere på baggrund af faktoranalyser under forskellige betingelser.

UVVU påpeger i afgørelsen, at en kritisk ekspertgennemgang af statistiske metoder i ethvert større empirisk projekt med en vis sandsynlighed vil give anledning til diskussion, uden at det automatisk rejser spørgsmål om videnskabelig uredelighed.

- Kritikken gik således ikke på uredelighed, men kvaliteten af videnskabeligt arbejde, hvilket UVVU ikke kan gå ind på.

Ad punkt 2 (Kritik af datahåndteringen)

I det sagkyndige udvalgs rapport blev professoren kritiseret for, at der kunne påvises fejl i hans omgang med data, og at han ikke i sine publikationer havde gjort rede for de anvendte data på en måde, der umiddelbart tillod at gøre de gennemførte analyser efter.

UVVU fandt, at denne forsømmelighed kunne betragtes som uredelig, hvis den var forsætlig eller groft uagtsom og indebar en utilbørlig vildledning om egen videnskabelig indsats og/eller videnskabelige resultater. Det fremgik imidlertid af det sagkyndige udvalgs rapport, at de begåede fejl ikke på afgørende måde kunne ændre de konklusioner, som data i professorens konklusioner kunne begrunde – vel at mærke hvis man lagde de videnskabelige og metodiske præmisser til grund, som professoren var kendt for at gøre.

UVVU fandt, at frafaldet af forsøgspersoner i løbet af den tid, undersøgelsen løb, var af potentiel relevans for spørgsmålet om utilbørlig vildledning. Professoren påpegede, at frafald i længdeundersøgelser var et velkendt problem. UVVU fandt det dog ikke tilstrækkeligt til at begrunde, at forholdet ikke blev diskuteret.

- UVVU fandt ikke, at udeladelsen var så graverende, at den kunne karakteriseres som utilbørlig vildledning.

Ad punkt 3 (Kritik af den manglende mulighed for efterprøvning)

UVVU påpegede, at det er vigtigt, at såvel kontroversielle som forventelige resultater kan gøres til genstand for efterprøvning med mindst mulig forsinkelse.

Ved vurderingen af om professoren, ved ikke at efterkomme kravet om fuld fremlæggelse af datagrundlaget, havde gjort sig skyldig i grov uagtsomhed med vildledning til følge, lagde UVVU vægt på følgende:

- at universitetet undlod at stille præcise krav om fremlæggelse,
 - at der ikke i dansk forskning foreligger regler om præcise frister for indlevering af data,
 - at professorens videnskabelige standpunkt var velkendt, og
 - at de spørgsmål, der ville rejse sig i forbindelse med offentliggørelsen, ikke var om vildledning, men om hvorvidt professorens videnskabelige modstandere ville kunne finde svagheder i den videnskabelige argumentation.
- UVVU fandt, at det derfor var et spørgsmål om videnskabelig holdbarhed/kvalitet, men ikke om uredelighed.

Professoren blev renset for uredelighedspåstandene, da der ikke kunne fastslås at være tale om utilbørlig vildledning om egen videnskabelig indsats.

Sag nr. 5

5 I oktober 2006 modtog UVVU en henvendelse fra en borger, som oplyste, at der i en brochure udgivet af en sundhedsvidenskabelig forening, var ukorrekte oplysninger om en sygdoms behandlingsmuligheder. Idet klageren ikke opfyldte kravet i § 4 i bekendtgørelse nr. 668 af 28. juni 2005 om Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed om partsstatus, ønskede han, at UVVU skulle tage sagen op af egen drift. UVVU afviste sagen med den begrundelse, at den omtalte brochure ikke var et videnskabeligt produkt, og at UVVU derfor ikke havde kompetence til at behandle sagen. UVVU fandt i øvrigt ikke at have kompetence til at vurdere, om officielle anbefalinger vedrørende fødevarer burde ændres.

Sag nr. 6

6 I januar 2007 henvendte en person sig til UVVU, fordi det var hendes opfattelse, at en forsker havde handlet videnskabeligt uredeligt ved i en publiceret artikel om sammenhængen mellem cancer og mobiltelefoni at have foretaget en vildledende anvendelse af statistiske metoder samt en forvredet fortolkning af egne resultater og konklusioner.

UVVU fandt ikke, at klageren havde en så væsentlig, direkte, retlig og individuel interesse i sagen, at hun kunne betragtes som part i forvaltningslovens forstand. UVVU lagde vægt på, at det fremgik af sagen, at klageren havde engageret sig i debatten vedrørende potentiel fare ved brug af mobiltelefoner, men at klageren derudover ikke kunne anses for at have en så direkte interesse i sagen, at det kunne medføre, at hun kunne tillægges partsstatus.

UVVU fandt heller ikke at kunne tage sagen op af egen drift, idet der ikke forelå en begrundet formodning om videnskabelig uredelighed. UVVU lagde ved vurderingen af artiklen vægt på, at den tydeligt angav hvilke statistiske oplysninger, der dannede baggrund for konklusionerne.

I afvisningen af klagen oplyste UVVU endvidere klageren om, at UVVU ikke kan behandle sager, der vedrører videnskabelige teoriers holdbarhed eller sandhed eller sager, der vedrører forskningskvaliteten af et videnskabeligt produkt.

Sag nr. 7

7 I februar 2007 rettede en klager henvendelse til UVVU med angivelse af, at 2 artikler, skrevet af to navngivne forskere, var behæftede med fejl og udarbejdet ved kritisable metoder.

Da UVVU ikke kan behandle sager, der vedrører videnskabelige metoders holdbarhed eller sandhed samt sager vedrørende forskningskvalitet, fandt UVVU, at sagen måtte afvises.

UVVU fandt derudover ikke, at det påklagede faldt ind under videnskabelig uredelighed, idet det ikke efter UVVU's opfattelse var påvist, at de indklagede havde udvist en adfærd, der kunne betegnes som forsætlig eller groft uagtsom vildledning. Sagen syntes i stedet at indicere en faglig uenighed, som UVVU ikke kan efterprøve.

8 I maj 2007 rettede tre personer henvendelse til UVVU. I henvendelsen indklagede gruppen tre forfattere af en rapport om placeringen af et forskningscenter for videnskabelig uredelighed i form af forfalskning, forvriddning og skjult kassation af uønskede resultater.

Sag nr. 8

UVVU fandt ikke at kunne behandle sagen, da klagen ikke vedrørte et videnskabeligt produkt i UVVU-bekendtgørelsens forstand. UVVU har kun kompetence til at behandle klager, såfremt det produkt, som klagen retter sig imod, er omfattet af begrebet ”forskning”. UVVU foretog en konkret vurdering af rapporten, for at afgøre om den kunne anses som forskning. Ved vurderingen lagde UVVU navnlig vægt på følgende:

- Rapportens formål og karakter. Af rapportens indledende kapitel fremgik, at den var en indledende undersøgelse af vilkår for placeringen af forskningscentret på et bestemt sted. Den var baseret på en række interviews med forskellige interessenter samt faglitteratur på området.
- Rapporten var en udredning med deraf følgende anbefalinger.
- Rapporten var et resultat af en rådgivningsopgave for et ministerium.
- Rapporten var efter indklagedes egen opfattelse ikke forskning.

UVVU måtte på baggrund af vurderingen afvise sagen. UVVU tog ikke stilling til, om klagegruppen havde partsstatus i forvaltningslovens forstand.

9 I juni 2007 modtog UVVU henvendelse fra en forsker, der klagede over en anden forskers anvendelse af data i en artikel fra 1999 i et naturvidenskabeligt tidsskrift, idet han anså de data, som indklagede havde baseret artiklen på, for at være fabrikerede.

Sag nr. 9

I 2003 havde UVVU truffet afgørelse i en lignende sag mellem parterne. UVVU fandt ikke anledning til at optage den i maj 2007 rejste klage til behandling. Ved overvejelserne om at behandle klagen, lagde UVVU vægt på følgende:

- Ved afgørelsen i 2003 udtalte UVVU, at indklagede havde optrådt videnskabeligt uredeligt ved i 1998 i hvert fald delvist at have konstrueret data, og at de resultater, som var gengivet i en artikel af indklagede, på væsentlige punkter ikke gengav autentiske målinger.
- De i juni 2007 påklagede forhold syntes at have relation til samme emnekreds som den tidligere klage.
- Klagen havde relation til forhold af ældre dato.
- Nærmere behandling af klagen stod ikke i et rimeligt forhold til de omkostninger, som måtte anvendes ved sagens belysning.

UVVU tog ikke stilling til, om klager kunne anses for at være part i forvaltningslovens forstand.

Sag nr. 10

10 I august 2007 henvendte en person sig til UVVU, idet han anmeldte et sagkyndigt råd for videnskabelig uredelighed. Det var klagerens opfattelse, at rådets anbefalinger vedrørende en nærmere angiven fødevarer ikke var i overensstemmelse med international litteratur. Det var i øvrigt klagerens opfattelse, at rådets anbefalinger vedrørende kost øgede dødeligheden væsentligt.

UVVU fandt ikke at kunne behandle klagen. UVVU lagde ved bedømmelsen af klagen vægt på, at anbefalingerne fra rådet ikke kunne betegnes som et videnskabeligt produkt. UVVU fandt i øvrigt ikke at have kompetence til at vurdere, om officielle anbefalinger vedrørende kost er sundhedsskadelige eller lignende, da UVVU udelukkende behandler sager om påstået videnskabelig uredelighed i konkrete videnskabelige produkter.

Uafsluttede sager i 2007

Sag nr. 11

11 I august 2006 klagede en person til UVVU. En navngiven person havde i et tidsskrift publiceret en artikel, som efter klagers opfattelse, var skrevet af efter hendes afhandling. Klager mente, at indklagede ikke havde henvist til hendes afhandling, og at han fremstillede indholdet af artiklen som sit eget.

Indklagede oplyste, at der ikke var tale om plagiering, idet de oplysninger, han havde anvendt i artiklen, var hentet fra praksis på et nærmere angivet område og derudover fandtes i andre kendte værker. Indklagedes opfattelse var således, at de oplysninger, han havde benyttet, ikke var resultatet af klagers selvstændige forskningsarbejde i forbindelse med hendes afhandling.

Sagen var ikke færdigbehandlet ved udgangen af 2007.

Sag nr. 12

12 I februar 2007 indbragte en forsker en klage over en anden forsker ved den institution, som de begge var ansat på. Det var klagerens opfattelse, at indklagede havde handlet videnskabeligt uredeligt under arbejde med den databehandling, som lå til grund for en nærmere angiven artikel.

Sagen var ikke færdigbehandlet ved udgangen af 2007.

Sag nr. 13

13 I april 2007 rettede en forening henvendelse til UVVU. I henvendelsen indklagede foreningen en gruppe af sundhedsvidenskabelige forskere. Baggrunden for klagen var, at forskergruppen i to artikler ifølge klageren havde forvredet det videnskabelige budskab ved udlægning og fortolkning af det datagrundlag, som forskergruppen havde lagt til grund for artiklernes konklusion.

Sagen var ikke færdigbehandlet ved udgangen af 2007.

NYE VEJLEDNINGER I GOD VIDENSKABELG PRAKSIS

*Af overlæge, dr.med. Ole Haagen Nielsen,
Herlev Hospital,
professor Mogens N. Pedersen,
Institut for Statskundskab, Syddansk Universitet og
overlæge, dr.med. Nils Axelsen,
Statens Serum Institut*

Af overlæge, dr.med. Ole Haagen Nielsen, Herlev Hospital, professor Mogens N. Pedersen, Institut for Statskundskab, Syddansk Universitet og overlæge, dr.med. Nils Axelsen, Statens Serum Institut.

NYE VEJLEDNINGER I GOD VIDENSKABELIG PRAKSIS

Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed (UVVU) besluttede i februar 2008 at opdatere de tidligere vejledninger i "God Videnskabelig Praksis" fra 1998. Beslutningen blev taget i lyset af, at der i de forløbne 10 år er sket en stor udvikling inden for den tilgrundsiggende lovgivning og i den nu underbyggede opfattelse af, at gråzonefænomener i stort omfang underminerer forskningens troværdighed. Hertil kommer de løbende ændringer af Vancouver-regelsættet, og ikke mindst at antallet af ph.d.-studerende vil stige markant i de kommende år, hvilket stiller øgede krav til forskningsvejledning og rådgivning.

UVVU har ved flere lejligheder haft anledning til at drøfte og forholde sig til overgangen mellem god og mindre god videnskabelig praksis, og især til den vanskelige grænsedragning mellem egentlig videnskabelig uredelighed og dårlig praksis. Det er vigtigt, at sådanne overvejelser også finder sted i forskermiljøerne, bl.a. på basis af kodificering af de eksisterende normer for god videnskabelig skik.

En række medlemmer af UVVU og flere andre forskere har derfor i det forløbne år revideret og opdateret samlingen af vejledninger, som tilsammen dækker vigtige områder inden for god videnskabelig praksis. Det er målsætningen, at danske forskere vil opfatte vejledningerne som en hjælp i arbejdet – med det overordnede formål at højne kvaliteten af forskningen.

De vejledninger, der nu er blevet revideret, har overvejende deres udsping i den lægevidenskabelige forskningsverden. Den videnskabelige arbejdsform varierer imidlertid en del på tværs af de videnskabelige discipliner, afhængigt af hvor faste paradigmer, der er gældende inden for disciplinerne, ligesom der inden for samme disciplin kan herske uenighed om normerne for god og hensigtsmæssig praksis. Derfor kan man næppe i dag opstille et tilstrækkeligt detaljeret og dermed operationelt normsæt med gyldighed for alle. Især inden for de humanistiske og de samfundsvidenskabelige discipliner vil en del forskere kunne stille sig skeptiske til dele af vejledningerne. Ikke desto mindre er det vores opfattelse, at hovedparten af de nu reviderede vejledninger vil være relevante også uden for de områder, de primært intenderer at have gyldighed for. Dette gælder i første række vejledningerne om publiceringsforhold, om indgåelse af aftaler i forbindelse med kollektive projekters påbegyndelse, ret og pligt til opbevaring og brug af videnskabelige data samt persondataloven og videnskabelige projekter.

De første vejledninger om udformning af forsøgsprotokoller, datadokumentation og opbevaring af data for henholdsvis basal-, klinisk og klinisk/epidemiologisk forskning udkom første gang i 1993. I 1998 blev vejledningerne udvidet til også at omfatte aftaler vedrørende påbegyndelsen af forskningsprojekter, ret og pligt til opbevaring og brug af forskningsdata, og

vejledning vedrørende forfatterskab. Sidstnævnte afsnit er nu blevet gennemgribende revideret og omdøbt til "Vejledning omkring publiceringsforhold". Desuden er der tilføjet to helt nye vejledninger: "Vejledning om forskning i de matematiske fag – herunder statistik", og "Persondataloven og videnskabelige projekter".

De nye vejledninger har været rundsendt til høring blandt et bredt spektrum af forskningsinstitutioner. Der har været generel tilslutning til principperne i vejledningerne, men der har også været forslag om justeringer og tydeliggørelser, som i vidt omfang er blevet indarbejdet i den næste udgave, som forventes at udkomme primo 2009.

Som tidligere har UVVU også lagt vægt på at revidere og udbygge vejledningerne af retssikkerhedsmæssige og forebyggelsesmæssige grunde.

Det har siden grundlæggelsen af UVVU været evident, at UVVU har måttet arbejde inden for et område med meget få klart udtrykte regler og en begrænset lovgivning. UVVU har derfor i sin stillingtagen til de sager, der er blevet rejst, måttet henholde sig til normer, som UVVU har anset for at være alment accepterede i forskerverdenen og som ikke har kunnet læses eksplicit.

UVVU har grund til at tro, at dets afgørelser og normgrundlag, som har været publiceret i årsberetninger, i fag- og dagspresse og i talrige møde- og undervisningssammenhænge, helt overvejende har været i overensstemmelse med forskerverdenens uskrevne normer.

UVVU har alligevel følt det rigtigst at opdatere den skrevne formulering af det normgrundlag, som der arbejdes efter. Formålet har ved hjælp af klare formuleringer været at skabe tydelighed og synlighed, idet der selv inden for en ret homogen forskerkultur kan være divergerende opfattelser, der måske er baseret på mangel på et klart formuleret udgangspunkt for eventuelle drøftelser af forholdene.

UVVU har nu fungeret i mere end femten år. Selv om det årlige sagsantal er begrænset, har udvalgene alligevel høstet en ganske stor erfaring med hensyn til, hvilke problemstillinger der giver anledning til konflikter imellem forskere – og dermed sommetider til mistanke om og anklager vedrørende videnskabelig uredelighed. Hertil kommer, at det i stigende grad er blevet klart, især gennem amerikanske undersøgelser, at god videnskabelig praksis (*responsible conduct of research*) har forbløffende svært ved at slå rod der, hvor det betyder noget, nemlig i de enkelte forskermiljøer.

Man har i mange år vidst, at der mellem ukritisabel forskningsudøvelse og videnskabelig uredelighed ligger en gråzone af fænomener, som underminerer forskningens troværdighed (afvigelser fra god videnskabelig praksis). Store veltilrettelagte amerikanske undersøgelser har nu vist, at denne gråzone er opsigtsvækkende stor, og af langt større betydning for forskningsresultaters troværdighed end forekomsten af de meget få opdagede tilfælde af egentlig videnskabelig uredelighed (1,2). Der er ikke grund til at antage, at vi i Europa, herunder i Danmark, adskiller os væsentligt fra USA på dette område. På

grund af forskningens stadigt større samfundsmæssige betydning, og de stigende ressourcer der allokeres til forskning, har OECD råbt vagt i gevær. Der er derfor blevet igangsat en bevægelse med det formål at harmonisere definitionerne af videnskabelig uredelighed og god videnskabelig praksis på et globalt plan og at få forskningsinstitutionerne til mere aktivt at implementere sådanne retningslinier.

Der er således en række grunde til opdateringen af vejledningerne, selv om det står klart for UVVU, at mange danske forskere og forskergrupper efterlever god videnskabelig praksis og næppe har brug for skrevne vejledninger. Men det står samtidigt klart, at der er forskere og forskergrupper, som kan undgå trivsel af gråzonefænomener, og givetvis også konflikter, hvis de aktivt forsøger at implementere god videnskabelig praksis i deres dagligdag. De færreste, og slet ikke novicer i forskningsverdenen, vil dog uden videre kunne ekstemperere på hele dette område. Vejledningerne kan således nyttiggøres som udgangspunkt for drøftelser i de enkelte forskergrupper og kan sikkert også finde anvendelse i den formaliserede undervisning af ph.d.-studerende.

En del forskere vil formentlig opfatte, at vejledningerne i mange henseender udsiger det selvfølgelige, hvilket er en konsekvens af, at UVVU udtrykker sig i overensstemmelse med principper, der råder konsensus om i forskerverdenen. UVVU har dog erfaring fra adskillige sager, som har vist, at den fælles, underforståede opfattelse af rimelig praksis fortaber sig, når der opstår konfliktsituationer, hvilket understreger, at principperne ikke har slået rod i disse miljøer. Amerikanske undersøgelser viser, at dette gælder for en stor fraktion af selv højt respekterede forskningsmiljøer, hvor man derfor må arbejde med at identificere årsagerne og dæmpe deres effekt dels i egen interesse og dels for generelt at hæve kvaliteten af forskningen og styrke den offentlige tillid hertil. I USA har Office of Research Integrity (ORI) i samarbejde med National Institutes of Health (NIH) igangsat et enestående forskningsprogram, som nu begynder at give særdeles konkret og nyttig viden på feltet (1,2,3).

UVVU har på trods af Vancouver-reglernes eksistens alligevel valgt at publicere en revideret vejledning omkring publiceringsforhold. Dette skyldes, at der blandt forskere ikke er generel enighed om fortolkningen af Vancouver-reglerne, hvorfor en uddybning på dette område er fundet hensigtsmæssig. Desuden er der en del forhold vedrørende forfatterskab, som ikke nævnes i Vancouver-reglerne, men som er medtaget i UVVU's vejledninger fx om publikation i andre medier end videnskabelige tidsskrifter eller bøger.

Eftersom et stigende antal projekter er multinationale, kan det måske blive vanskeligere fuldt at efterleve de danske retningslinier, fordi regler og normer kan variere i forskellige lande. Det må dog antages, at der i betydelig grad råder international enighed om de mere overordnede og principielle holdninger, og at forskelle fortrinsvis vil gøre sig gældende i detaljerne. Men også forskelle i opfattelsen af detaljer kan føre til gråzone-handlinger, unødige

samarbejdsvanskeligheder og konflikter. Det er derfor vigtigt, at internationalt sammensatte forskergrupper på forhånd gør sig klart hvilke eventuelle forskelle, der findes mellem de forskellige lande. En fælles gennemgang af de danske vejledninger og konkrete beslutninger om, hvorledes man forholder sig til eventuelle forskelle, vil være en enkel fremgangsmåde til at afdække og forebygge gråzonefænomener og potentielle konflikter.

Det vil blive påskønnet, hvis brugere af vejledningerne i god videnskabelig praksis løbende fremsender forslag til forbedringer og korrektioner til UVVU's sekretariat.

Referencer

1. Martinson, BC, Anderson, MS & de Vries, RG. *Scientists behaving badly*. Nature 2005; 435: 737-8.
2. De Vries, R, Anderson, MS & Martinson, BC. *Normal misbehaviour: Scientists talk about the ethics of research*. Journal of Empirical Research on Human Ethics 2006; 1: 43-50.
3. Office of Research Integrity, USA. Home page: <http://ori.hhs.gov>.

RESEARCH INTEGRITY IN EUROPE: INSTITUTIONS AND THEIR APPROACHES

*Af dr. Alexis-Michel Mugabushaka,
Science Officer, Corporate Science Policy,
European Science Foundation, France*

Af dr. Alexis-Michel
Mugabushaka, Science Officer,
Corporate Science Policy,
European Science Founda-
tion, France¹⁾

1. INTRODUCTION

RESEARCH INTEGRITY IN EUROPE: INSTITUTIONS AND THEIR APPROACHES

Widely publicized in the general and scientific media, triggering debates on the trustfulness of scientific results and calling into question the existing mechanism to ensure that highest standards in research practice are met, the serious cases of research misconduct in the 1980's and 1990's arguably changed the approaches of research organisations to promote research integrity.

They brought about a consensus that all research organisations, in their diverse role, have their share of responsibility in promoting and safeguarding research integrity.

It is in this perspective, that the European Science Foundation published its Science Policy Briefing *“Good Scientific Practice in Research and Scholarship”* in December 2000.

The Briefing was primarily addressed to the ESF member organizations and called upon them to act – in their diverse role – as stewards of the integrity.

- *Academies/Learned societies* were asked to draw up codes of good scientific practice and – acting as the conscience of the research system – propose the most appropriate ways and procedures to handle allegations of research misconduct;
- *Research-funding agencies* were asked to promote good scientific practice by requiring the universities they fund to develop adequate policies to deal with research misconduct;
- *Research-performing organisations* were asked to issue clear, fair and robust guidelines for good scientific practice and put in place procedures to implement those guidelines and adequately investigate cases of alleged misconduct.

The European Science Foundation

The European Science Foundation (ESF) is a platform of 78 research organisations in 30 European countries. Its members are major research funding agencies, research performing organisations and learned societies who created ESF in 1974 to foster collaboration between researchers and between research organisations in Europe. ESF produces authoritative strategies and visions in all research fields, develops and manages funding schemes on behalf of its Member Organisations and supports science policy initiatives to facilitate the development of coordinated policies and procedures among its members. In 2007, ESF co-organized the first World Conference on research integrity (ESF & ORI 2007).

¹⁾ *The views expressed are those of the author and do not necessarily reflect the views of ESF or its member organisations.*

The report *“Stewards of Integrity: Institutional Approaches to Promote and Safeguard Good Research Practice in Europe”* is based on a survey conducted in 32 European countries. They include all 27 EU member states and an additional group of countries in which ESF have member organizations: Croatia, Iceland, Norway, Switzerland and Turkey. The survey focused on the approaches of following types of institutions: academies, national funding agencies, large public research performing organisations, national committees with research integrity responsibilities and national research integrity offices. From those organizations, a variety of materials such as guidelines and codes of conduct for researchers or descriptions of mechanisms to report and investigate research misconduct were collected and analyzed.

In total replies from 24 countries (out of the 32 countries targeted) were received. Organisations from four countries (Hungary, Lithuania, Portugal and Spain) reported on-going initiatives to establish structures for research integrity in their national research systems. One country (Malta) provided information on the bio-ethics committees which lay outside the scope of the survey. Although the Belgian National Fund for Scientific Research (FNRS) provided relevant materials, they reached ESF office too late to be included in the overview.

The report therefore contains information on the mechanisms in 18 countries. For each country, a summary based on the material provided was drafted by ESF office and sent to the organisation concerned for checking, updating and validation.

Before reporting on the results of the survey in the next section, it should be noted that the report did not include approaches of other important actors in research systems.

- Although the universities play a central role both in promoting good research practice and in handling allegations on research integrity, they were not considered in this survey. Their crucial role especially in imparting the principles of good research practice to the next generation of researchers is not addressed in the report.
- Other organisations which have engaged long in fostering good research practice are publishers (COPE 1997) and the Scientific Societies (AAAS 2002). Their policies and activities are also not included in the report.

The frequency of incidences of research misconduct reinforced the view that explicit (i.e. written) and formalized principles of good research practice may help foster research integrity. The publication of such principles in form of codes of conduct, good practice standards, and sets of principles or just discussion papers is seen as important in at least four aspects: (1) they can provide clear references to researchers who might need guidance on accepted

PROMOTING GOOD RESEARCH PRACTICE

norms and standards in their fields (e.g. what is the appropriate way to credit the contribution of a supervisor in a scientific paper?); (2) they can help pre-empt potential tensions in collaborative projects; (3) they can be referred to, in cases allegations of research misconduct are raised and – perhaps more importantly – ;(4) they can serve as basis for efforts to impart the next generations of researchers the relevant principles of good research practice in their fields.

The report shows that, in the 18 countries considered, mainly two types of organizations have taken up the challenges to define the principles of and develop guidelines for good research practice:

1. The academy of science and arts as is the case in Czech Republic, Estonia, Latvia, Poland and Switzerland. In the Netherlands the academy developed their guidelines in collaboration with the national funding body (NWO) and the association of the universities.
2. A national committee with research integrity responsibilities as is the case in four countries. The organisations are: the Committee for Ethics in Science and Higher Education (CESHE) in Croatia; The National Advisory Board on Research Ethics in Finland, The Committees on Research ethics in Norway and the Swedish Research Council's ethics committee.

The cases in which research funding organizations publish guidelines are the exception (German Research foundation and the Academy of Finland). In most cases, they request the institutions hosting the researchers they fund, to have explicit standards of good research practice.

SAFEGUARDING RESEARCH INTEGRITY

The report shows two (rather complementary) mechanisms to address allegations of research misconduct:

1. The guidelines referred to above often include minimal elements that the investigation procedures of an allegation of research misconduct should contain. This approach requires the procedures to handle allegations to be put in place in the research institutions. It implicitly assumes that the responsibility to investigate the cases and if necessary impose sanctions lies with the research organizations in which the researchers are employed (generally the universities). Research funding agencies which request from the institutions they support explicit good research practice guidelines also request appropriate mechanisms to deal with allegations of research misconduct. (Health Research Board in Ireland, DFG in Germany, Academy of Finland and most UK research councils).

2. In 7 countries there are bodies which deal with the allegations of research misconduct at a national level. The Croatian Committee for Ethics and Higher Education (CESHE), The Danish Committees on Scientific Dishonesty, The German Office of DFG-Ombudsperson, The National Board of Scientific Integrity in Netherlands, The National Commission for the Investigation of scientific misconduct in Norway, the Committee on Ethics in Poland and the Expert Group for the investigation of suspected research misconduct in Sweden. At the time the report was being compiled, a national research integrity office was being proposed in Austria. It should be noted that their authority and modus operandi vary considerably.

The objectives of the ESF report were to identify, in national research systems, the institutions with a key role in promoting and safeguarding research integrity on one hand, and to document their policies and approaches on the other hand. The report includes summaries from 18 countries from which information on those two aspects could be collected.

The information in the report will be used in ESF efforts to facilitate dialogue on the development of coordinated policies and approaches on research Integrity in Europe and beyond. In August 2008 ESF will launch a Forum on Research Integrity involving its member organisations and other relevant institutions. The Forum will serve as a platform to continue the dialogue on how to cooperate on promoting good research practice. It will also support and encourage organisations which do not yet have appropriate structures (but are interested in developing them) to learn from experiences of others, and to initiate debates in their respective communities on adequate models with the view of establishing them. The Forum will also provide input to the preparation of the second World Conference on Research Integrity, which will be held in 2010 in Singapore.

CONCLUSION AND OUTLOOK

References

AAAS (American Association for the Advancement of Science) 2000.
The Role and Activities of Scientific Societies in Promoting Research Integrity.
A report of a conference: 10 April 2000, Washington, DC.
<http://www.aaas.org/spp/sfirl/projects/report.pdf>

COPE ((Committee on Publication Ethics) 1997.
Guidelines on Good Research publication practice.
<http://www.publicationethics.org.uk/guidelines>

ESF (European Science Foundation) 2008.
Stewards of Integrity. Institutional Approaches to Promote and Safeguard Good Research Practice in Europe. Strasbourg.
<http://www.esf.org/publications.html>

ESF & ORI (European Science Foundation and the Office of Research Integrity): 2007.
Research Integrity: Global Responsibility to Foster Common Standards.
Science Policy Briefing, December 2007.
<http://www.esf.org/publications.html>

Appendix

Overview of approaches in 18 countries.

APPENDIX

Country	Codes/guidelines	Investigating allegations of research misconduct
1. Austria	The Austrian Science Fund (FWF) requests researchers to comply with the recommendations “Safeguarding Good Scientific Practice” of the German Research Foundation (DFG)	Most universities have established an Ombudsman (since 2003). At the time the report was being published, a national research integrity office was being established
2. Croatia	The Committee for Ethics in Science and Higher Education (CESHE) has published in 2006 an ethics code and guidelines for responsible conduct of research in grant proposal	The Committee for Ethics in Science and Higher Education (CESHE) , established in 2006, is responsible, among others, with the examination of cases of alleged research misconduct
3. Czech Republic	The Academy of Sciences of the Czech Republic has adopted in 2006 a “Code of Ethics for Researchers of the Academy of Science of the Czech Republic”	
4. Denmark		The allegations of research misconduct are dealt with by the three Danish Committees on Scientific Dishonesty (DCSD), which was established in 1999
5. Estonia	The Estonian Academy of Science published in 2002 a Code of Ethics for Estonian Scientists	

OVERVIEW OF APPROACHES IN 18 COUNTRIES

6. Finland	The National Advisory Board on Research ethics, established in 1991, published the "Good Scientific Practice and Procedures for Handling Misconduct and Fraud in Science" (first edition in 1994, current edition in 2002); The Academy of Finland has since 2005 Guidelines on Research Ethics that all applicants should follow	The guidelines of the National Advisory Board on Research Ethics and of the Academy of Finland request the universities and other research performing organisations to set up appropriate mechanisms to deal with allegations of scientific misconduct
7. France	The French Institute for Development Research published in 2005 guidelines for good scientific practice in research for development	The French National Institute for Health and Medical Research (INSERM) has dedicated research integrity delegation established in 1999 which make preliminary inquiries of suspected cases of research misconduct; in other research institutions such as CNRS the allegations are investigated by ad Hoc Committees

8. Germany	The German Research Foundation (DFG) makes since 1998 compliance to its "Recommendations for Safeguarding Good Scientific Practice" a pre-condition for awarding grants. Max Planck Society (1997 with major update in 2000) and Leibniz association (1999) have also issued rules of Good Scientific Practice	The office of Ombudspersons advises and assists scientists in questions of good research practice. The cases involving DFG funding are handled by the DFG Committee of Inquiry on Allegations of Scientific misconduct. At the Max Planck Society, the responsibility to conduct preliminary inquiries lies with the Director of the institute concerned, the formal investigation is conducted by an investigative committee, membership of which is specified in the "Rules of procedures in Cases of suspected scientific misconduct"
9. Ireland	The Health Research Board requests, since 2002, the institutions hosting researchers it funds to have standards of good research practice (HRB Guidelines for Host Institutions on Good Research practices)	The Health Research Board Guidelines for Host Institutions of the handling of research misconduct requests the organisations receiving HRB funds to have formal written procedure for the investigation of allegations of scientific fraud
10. Latvia	The Latvian Academy of Science issued in 1997 a "Scientist's Code of Ethics"	

11. Netherlands	The Royal Netherlands Academy of Arts and Sciences (KNAW), the Netherlands Organisation for Scientific Research (NWO) and the Association of Universities in the Netherlands (VSNU) published in 2001 the Scientific Integrity Memorandum to promote the application of high standards of scientific conduct	The memorandum states that investigation of alleged cases of scientific misconduct lies with the institution concerned. The National Board for Scientific Integrity (LOWI), set up in 2003, acts as second instance appeal and can be called in by any party which feels a specific case was not dealt with appropriately
12. Norway	The three National Ethics Committees on Research Ethics established in 1990ies issued guidelines for research ethics in their respective disciplines (Medicine; Science and Technology; Social Sciences and Humanities)	Serious research misconduct cases are handled by the National Commission for the Investigation of Scientific Misconduct which started its work in 2007
13. Poland	The Polish Academy of Sciences published "Good Manners in Science: A set of principles and guidelines"; The Committee on Ethics in Science has also published Good Research Practice as guidelines to promote good research practice (published in 1994 and updated in 2001)	The Committee on Ethics in Science handles allegation of suspected research misconduct

14. Slovakia	The Slovak Research and Development Agency (SRDA) requests research it funds to follow the “Good Research Practice: recommendations of the Council of the Slovak Research and Development Agency” (published in 2004)	The cases of research misconduct (involving grants from the SRDA) are investigated by the Ethics committee
15. Sweden	The Swedish Research Council’s ethics Committee published in 2005 the “Good Research Practice - what it is?” Views, Guidelines and Examples”	In 2003, the Swedish Research Council set up a standing Expert Group for investigation of suspected research misconduct. In 2007, the Swedish Research Council and the Association of Swedish Higher Education proposed to the government to set up an independent body for research misconduct related issues
16. Switzerland	The Swiss Academies of Arts and Sciences published in 2008 “Integrity in scientific research: principles and procedures” to remind the researchers and research institutions of their responsibilities with regards to research integrity; The Swiss National Science Foundation issued in 2005 a statement on scientific misconduct targeting the research funds	A law amendment of February 2008 empowers the funding institutions to investigate research misconduct and impose appropriate sanctions

17. Turkey	The Scientific and Technological Research Council of Turkey (TÜBİTAK) adopted in 2003 ethical principles related to research it funds and publication in its scientific journals
18. United Kingdom	All research councils in UK have defined (since the 1990ies), as part of their funding guidelines, standards of good research practice, which they expect researchers and institutions they fund to comply with. There is also a UK panel for Research Integrity in Health and Biomedical Sciences whose role is to promote the good research practice in biomedical research and health related disciplines. The Panel is supported by the UK Research Integrity Office

BILAG

*Uddrag af lov om forskningsrådgivning
lovbekendtgørelse nr. 658 af 19. juni 2007*

*Bekendtgørelse nr. 668 af 28. juni 2005 om
Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed*

*Forretningsorden for Udvalgene vedrørende
Videnskabelig Uredelighed*

*Medlemmer og suppleanter i Udvalgene vedrørende
Videnskabelig Uredelighed*

UDDRAG AF LOV OM FORSKNINGS- RÅDGIVNING M.V. , JF. LOVBEKENDT- GØRELSE nr. NR. 658 AF 19. JUNI 2007

*VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning,
gør vitterligt:*

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Lovens område

§ 1. Til styrkelse af forskningskvaliteten, koordinering og internationalisering af dansk forskning og formidling og anvendelse af forskningsresultater nedsætter ministeren for videnskab, teknologi og udvikling Danmarks Forskningspolitiske Råd, Det Frie Forskningsråd, Det Strategiske Forskningsråd og Koordinationsudvalget.

Stk. 2. Til efterprøvelse af den videnskabelige redelighed i dansk forskning nedsætter ministeren for videnskab, teknologi og udvikling Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed, jf. § 31.

Stk. 3. Danmarks Forskningspolitiske Råd har til hovedformål at sikre ministeren for videnskab, teknologi og udvikling, Folketinget og regeringen en uafhængig og sagkyndig forskningspolitisk rådgivning. Rådet har alene en rådgivningsfunktion, jf. § 3.

Stk. 4. Det Frie Forskningsråd har både en fondsfunktion og en rådgivningsfunktion. Rådet har til hovedformål at støtte konkrete forskningsaktiviteter baseret på forskernes egne initiativer og give forskningsfaglig rådgivning i tilknytning hertil, jf. §§ 7 og 8.

Stk. 5. Det Strategiske Forskningsråd har både en fondsfunktion og en rådgivningsfunktion. Rådet har til hovedformål at støtte forskning inden for politisk prioriterede og tematisk afgrænsede forskningsområder og give forskningsfaglig rådgivning i tilknytning hertil, jf. §§ 17 og 18.

Stk. 6. Koordinationsudvalget forestår koordineringen af den offentlige fondsfunktion for forskning og har en rådgivningsfunktion om forskeruddannelse, jf. §§ 25 og 26.

Stk. 7. Rådene og udvalget i stk. 4-6 skal tilsammen sikre, at alle statslige forskningsbevillinger, der ikke er basisbevillinger knyttet til bestemte institutioner, uddeles i åben konkurrence og efter en forskningsfaglig kvalitetsvurdering.

Kapitel 2

Definitioner

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Anerkendte forskere: Personer, der i en årrække på videnskabeligt plan aktivt har beskæftiget sig med forskning, og som er på mindst lektor- eller seniorforsknerniveau.

- 2) Forskningskyndige: Personer på ph.d.-niveau, som enten i en årrække på nationalt eller internationalt plan har opnået indsigt i eller erfaring med varetagelse af forskningsopgaver eller på ledelsesplan i en institution, organisation eller virksomhed har beskæftiget sig indgående med forskningsadministration, forskningsledelse, forskningsformidling eller forskningspolitik.

...

§ 31. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed har til opgave at behandle sager vedrørende videnskabelig uredelighed, der rejses ved klage.

Stk. 2. Hvis udvalgene konstaterer, at der i en sag foreligger videnskabelig uredelighed, kan udvalgene:

- 1) Orienterer den indklagedes arbejdsgiver, hvis vedkommende er ansat som forsker.
- 2) Henstille, at det pågældende videnskabelige arbejde skal trækkes tilbage.
- 3) Orienterer vedkommende offentlige myndighed, som fører tilsyn med området.
- 4) Foretage politianmeldelse, hvis der er tale om en strafbar lovovertrædelse.
- 5) Efter særlig anmodning fra en ansættelsesmyndighed udtale sig om graden af videnskabelig uredelighed.

Stk. 3. Formanden træffer afgørelse i retlige spørgsmål, jf. § 32, stk. 2.

Stk. 4. Udvalgene offentliggør en årlig beretning om deres virksomhed.

§ 32. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed består af et eller flere udvalg dækkende alle videnskabelige forskningsområder.

Stk. 2. Formanden for udvalgene skal være landsdommer.

Stk. 3. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter antallet af medlemmer. For hvert medlem skal der endvidere være en suppleant.

Medlemmer og suppleanter skal alle være anerkendte forskere, der tilsammen dækker alle videnskabelige forskningsområder, jf. § 36, stk. 2.

Stk. 4. Formanden udpeges af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling. Medlemmerne og suppleanterne udpeges af ministeren i deres personlige egenskab efter høring af Det Frie Forskningsråd. Formanden, de øvrige medlemmer og suppleanterne udpeges for en periode på 4 år. Genudpegning kan ske for 2 år. Hvis et medlem eller en suppleant udtræder i utide, kan et nyt medlem eller en ny suppleant udpeges for mindre end 4 år.

Stk. 5. Udvalgene udarbejder en forretningsorden, som skal godkendes af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

Kapitel 7

Udvalgene vedrørende

Videnskabelig Uredelighed

§ 33. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte nærmere regler for Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredeligheds virke.

§ 34. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredeligheds afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 8

Forskellige bestemmelser

§ 35. Sekretariatsbetjeningen af Danmarks Forskningspolitiske Råd varetages af Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling.

Stk. 2. Det Frie Forskningsråd, Det Strategiske Forskningsråd, Koordinationsudvalget og Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed sekretariatsbetjenes af et uafhængigt sekretariat.

Stk. 3. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling eller den, der bemyndiges af ministeren hertil, fører tilsyn med bevillingsanvendelsen og legaliteten i forbindelse med Det Frie Forskningsråds, Det Strategiske Forskningsråds og Koordinationsudvalgets arbejde.

...

§ 40. Loven revideres i folketingssamlingen 2007-08 på baggrund af en evaluering af forskningsrådssystemets rådgivning om støtte til forskeruddannelse.

Kapitel 9

I krafttræden m.v.

§ 41. Loven træder i kraft den 1. januar 2004. Samtidig ophæves lov om forskningsrådgivning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 19. august 1997.

Stk. 2. Regler, der er fastsat med hjemmel i lov om forskningsrådgivning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 19. august 1997, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af denne lov.

BEKENDTGØRELSE NR. 668 AF 28. JUNI 2005 OM UDVALGENE VEDRØRENDE VIDENSKABELIG UREDELIGHED

I medfør af § 32, stk. 3, og § 33 i lov nr. 405 af 28. maj 2003 om forskningsrådgivning m.v. fastsættes:

§ 1. Til styrkelse af dansk forsknings troværdighed nedsætter ministeren for videnskab, teknologi og udvikling Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed. Udvalgene kan kun behandle sager vedrørende videnskabelig uredelighed, der har betydning for dansk forskning.

Stk. 2. Udvalgene består af tre udvalg, der tilsammen dækker alle videnskabelige forskningsområder:

- 1) Udvalget vedrørende videnskabelig uredelighed for sundhedsvidenskabelig forskning.
- 2) Udvalget vedrørende videnskabelig uredelighed for natur-, teknologi- og produktionsvidenskabelig forskning.
- 3) Udvalget vedrørende videnskabelig uredelighed for kultur- og samfundsvidenskabelig forskning.

Stk. 3. Udvalgene afgør i forening den nærmere afgrænsning mellem de tre udvalg efter stk. 2. Afgrænsningen skal fremgå af forretningsordenen, jf. § 16, stk. 1.

Stk. 4. Udvalgene kan behandle sager, hvor den indklagede er videnskabeligt uddannet inden for det forskningsområde, som det videnskabelige produkt, der klages over, vedrører, og som

- 1) har fået offentliggjort det videnskabelige produkt, der klages over, i Danmark,
- 2) har udarbejdet det videnskabelige produkt, der klages over, som led i sin ansættelse eller erhvervsvirksomhed i Danmark,
- 3) har fået eller har søgt tilskud fra danske offentlige myndigheder til udarbejdelsen af det videnskabelige produkt, der klages over, eller
- 4) har sin nærmeste tilknytning til Danmark i øvrigt.

Stk. 5. For så vidt angår videnskabelige produkter udarbejdet i privat regi forudsætter sagens behandling, at den private virksomhed eller lignende har ønsket at være omfattet af udvalgenes kompetence eller ønsker at medvirke til sagens oplysning.

Kapitel 1

*Formål, anvendelsesområde
m.v.*

Kapitel 2

Kompetenceområder

§ 2. Ved videnskabelig uredelighed forstås en forsætlig eller groft uagtsom adfærd i form af forfalskning, plagiering, fortielse eller lignende, der indebærer en utilbørlig vildledning om egen videnskabelig indsats og/eller videnskabelige resultater. Omfattet er herefter bl.a.:

- 1) Uoplyst konstruktion af data eller substitution med fiktive data.
- 2) Uoplyst selektiv eller skjult kassation af egne uønskede resultater.
- 3) Uoplyst usædvanlig og vildledende anvendelse af statistiske metoder.
- 4) Uoplyst ensidig eller forvredet fortolkning af egne resultater og konklusioner.
- 5) Plagiering af andres resultater eller publikationer.
- 6) Uretmæssig angivelse af forfatterrolle, titel eller arbejdssted.
- 7) Afgivelse af urigtige oplysninger om videnskabelige kvalifikationer.

§ 3. Udvalgene kan ikke behandle sager, der vedrører videnskabelige teoriers holdbarhed eller sandhed eller sager, der vedrører forskningskvaliteten af et videnskabeligt produkt.

Kapitel 3

Optagelse af sager til behandling

§ 4. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed skal behandle sager, der rejses af en part efter forvaltningsloven med påstand om videnskabelig uredelighed, jf. dog stk. 3. Udvalgene kan også behandle sager, der rejses af en part, der ønsker at blive renset for navngivne, anonyme eller kildebeskyttede påstande om videnskabelig uredelighed, under forudsætning af, at parten giver alle nødvendige oplysninger til brug for udvalgenes behandling af sagen, jf. § 12, stk. 3.

Stk. 2. Udvalgene kan i begrænset omfang behandle sager, der ikke rejses af en part, hvis sagerne er af samfundsmæssig interesse eller af betydning for menneskers eller dyrs sundhed, og hvor der foreligger en begrundet formodning for videnskabelig uredelighed.

Stk. 3. Udvalgene kan afvise at behandle sager, hvor det på forhånd vurderes, at:

- 1) Sagen falder uden for udvalgenes kompetence.
- 2) Sagen må anses for åbenbart grundløs.
- 3) Omkostningerne ved sagens behandling ikke står i rimeligt forhold til dens betydning.

Stk. 4. Sager, der ikke optages til behandling af udvalgene, skal afvises senest tre måneder efter udvalgenes modtagelse af sagen. I sager, der optages til behandling, skal udvalgene senest tre måneder efter modtagelsen af sagen oplyse sagens parter om sagens forventede faser og forventet tidspunkt for afgivelse af en udtalelse, jf. § 13, stk. 1.

§ 5. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed kan behandle sager, hvor der klages over enkeltpersoner eller grupper af personer.

Stk. 2. I sager, hvor der klages over grupper af personer, kan udvalgene dog kun benytte sig af sine sanktionsbeføjelser, jf. § 15, stk. 1, hvis sagens opklaring fører til en afklaring af, til hvem adfærden efter § 2 kan henføres.

§ 6. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed kan behandle sager, hvor der klages over et skriftligt videnskabeligt produkt efter den indklagedes frivillige afgivelse deraf, jf. § 1, stk. 4.

Stk. 2. Udvalgene kan også behandle sager, hvor der klages over en ansøgning, der er indgivet med henblik på at søge tilskud fra offentlige forskningsbevillinger.

§ 7. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed har en fælles formand, der skal være landsdommer.

Stk. 2. Hvert udvalg består ud over formanden, jf. stk. 1, af seks medlemmer samt et tilsvarende antal suppleanter, der kun kan indtræde ved medlemmernes forfald og for hele behandlingen af en sag. Medlemmerne skal alle være anerkendte forskere og tilsammen dække alle videnskabelige forskningsområder. Tilsvarende gælder suppleanterne.

Stk. 3. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling udpeger formanden. Medlemmerne og suppleanterne udpeges af ministeren i deres personlige egenskab efter høring af Det Frie Forskningsråd. Formanden, medlemmerne og suppleanterne udpeges for en periode af fire år. Genudpegning kan ske for to år. Hvis et medlem eller en suppleant udtræder i utide, kan et nyt medlem eller en ny suppleant udpeges for mindre end fire år.

§ 8. Formanden fordeler sagerne til behandling i de tre udvalg, jf. § 1, stk. 2.

Stk. 2. De enkelte udvalg træffer selv beslutning om, hvorvidt en sag skal optages til behandling eller på forhånd afvises, jf. § 4, stk. 3 og 4.

Stk. 3. Hvis det skønnes, at en sag vedrører mere end ét udvalgs kompetenceområde, kan det udvalg, hvortil det videnskabelige produkt, der klages over, primært vedrører, beslutte, at udvalgene skal træffe beslutning om sagen, herunder afgive udtalelse, i forening, jf. § 6.

Stk. 4. Er den indklagede en gruppe af personer, jf. § 5, stk. 1, kan beslutningen efter stk. 2 træffes af det udvalg, hvortil det videnskabelige produkt, der klages over, primært vedrører. Er henførelse ikke mulig, træffer formanden beslutning.

Kapitel 4

Struktur

Kapitel 5

Sagernes fordeling, beslutningsdygtighed og stemmeafgivelse

§ 9. Et udvalg er beslutningsdygtigt, når formanden og fire medlemmer eller et tilsvarende antal suppleanter er til stede, jf. § 7, stk. 2.

Stk. 2. I sager, hvor flere udvalg træffer beslutning i forening, jf. § 8, stk. 2, er udvalgene kun beslutningsdygtige, hvis hvert udvalg selvstændigt opfylder kravet i stk. 1.

Stk. 3. Udvalgene skal i videst muligt omfang træffe beslutning i enighed. Kan enighed ikke opnås, træffes beslutning ved almindelig stemmeflerhed.

Stk. 4. Formanden træffer afgørelse i retlige spørgsmål og om udformningen af en konklusion.

Kapitel 6

Sagernes behandling

§ 10. Parterne i en sag, der er under behandling i Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed, kan lade sig bistå af bisiddere.

§ 11. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed kan nedsætte ad hoc-udvalg uden beslutningskompetence til at bistå sig med forberedelsen af en sag. Et ad hoc-udvalg kan sammensættes med nogle af udvalgenes medlemmer, deres suppleanter og/eller eksterne sagkyndige, der udpeges af udvalgene, idet der forinden skal foretages en selvstændig partshøring over den påtænkte sammensætning.

Stk. 2. Som led i sagsforberedelsen, jf. stk. 1, udarbejder ad hoc-udvalgene en redegørelse om sagens faktiske omstændigheder. Hvis der er udpeget eksterne sagkyndige til ad hoc-udvalgene, skal der foretages selvstændig partshøring over redegørelsen.

Stk. 3. Ad hoc-udvalgene sekretariatsbetjenes af udvalgenes sekretariat efter lovens § 35, stk. 2.

§ 12. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed skal som led i sagsbehandlingen fremskaffe alle nødvendige oplysninger for at kunne træffe beslutning på et tilstrækkelig oplyst grundlag.

Stk. 2. Udvalgene kan til brug for sagens oplysning indhente oplysninger fra den indklagede om den videnskabelige metode, der er anvendt ved udarbejdelsen af det videnskabelige produkt, der klages over, jf. § 6, stk. 1, hvis sådanne oplysninger ikke allerede er tilgængelige for udvalgene.

Stk. 3. Udvalgene skal i sager, der rejses af en part med henblik på renselse, jf. § 4, stk. 1, indhente en skriftlig redegørelse fra parten, med mindre udvalgene vurderer, at den fremsatte påstand om partens videnskabelige uredelighed er åbenbart grundløs.

Stk. 4. I sager, hvor der klages over grupper af personer, jf. § 5, stk. 2, kan udvalgene til brug for sagens oplysning indhente oplysninger fra de indklagede om de enkelte medlemmers bidrag til det samlede videnskabelige produkt, hvis sådanne oplysninger ikke allerede er tilgængelige for udvalgene.

§ 13. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed afslutter behandlingen af en sag ved at afgive en udtalelse. Udtalelsen skal bl.a. redegøre for:

- 1) En sagsfremstilling.
- 2) Udtalelser fra sagens parter.
- 3) Udvalgenes overvejelser.
- 4) Udvalgenes konklusion og i tilfælde af dissens, jf. stk. 2, hvor mange medlemmer eller deres suppleanter, der kan tilslutte sig konklusionen.

Stk. 2. I sager, hvor udvalgene træffer beslutning ved almindelig stemmeflerhed, jf. § 9, stk. 3, kan ethvert dissenterende medlem eller dennes suppleant kræve, at vedkommendes dissens fremgår af udtalelsen.

Stk. 3. I sager, hvor udvalgene forventer at udtrykke kritik af den indklagedes adfærd, jf. § 15, skal udvalgene høre denne over et udkast til udtalelse.

§ 14. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed kan efter begæring fra en part genoptage en afsluttet sag, hvis der fremkommer nye oplysninger, som hvis de havde foreligget under sagens behandling, må antages at kunne have ført til et andet udfald.

§ 15. I sager, hvor Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed konstaterer, at der foreligger videnskabelig uredelighed, afgiver udvalgene en udtalelse, hvori der udtrykkes kritik. Udvalgene kan samtidig:

- 1) Orienterer den indklagedes arbejdsgiver, hvis vedkommende er ansat som forsker.
- 2) Henstille, at det pågældende videnskabelige arbejde skal trækkes tilbage.
- 3) Orienterer vedkommende offentlige myndighed, som fører tilsyn med området.
- 4) Foretage politianmeldelse, hvis der er tale om en strafbar lovovertrædelse.
- 5) Efter særlig anmodning fra en ansættelsesmyndighed udtale sig om graden af videnskabelig uredelighed.

Stk. 2. Udvalgene skal i sager efter stk. 1 udtale sig om graden af den konstaterede videnskabelige uredelighed og om dennes betydning for det videnskabelige budskab i det pågældende videnskabelige produkt.

Stk. 3. Udvalgene kan henlægge sager efter stk. 1, hvis udvalgene finder, at den konstaterede videnskabelige uredelighed kun har haft ringe betydning for det videnskabelige budskab i produktet.

Kapitel 7

Sagernes afslutning og mulighed for genoptagelse

Kapitel 8

Sanktionsmuligheder

§ 16. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed udarbejder en forretningsorden, som skal godkendes af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

Stk. 2. Udvalgene offentliggør en årlig beretning om deres virksomhed. Beretningen skal bl.a. beskrive samtlige behandlede sager vedrørende videnskabelig uredelighed i ikke-personhenførbare form.

§ 17. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. august 2005. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 933 af 15. december 1998 om Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed.

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling,
den 28. juni 2005

Helge Sander
/Thorkild Meedom

FORRETNINGSORDEN FOR UDVALGENE VEDRØRENDE VIDENSKABELIG UREDELIGHED

I medfør af § 16, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 668 af 28. juni 2005 om Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed fastsættes:

§ 1. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed består af tre sideordnede udvalg, der tilsammen dækker alle videnskabelige forskningsområder. Udvalgene har en fælles formand.

Udvalgene – opgaver og formål

De tre udvalg er:

1. Udvalget vedrørende videnskabelig uredelighed for sundhedsvidenskabelig forskning (USF).
2. Udvalget vedrørende videnskabelig uredelighed for natur-, teknologi- og produktionsvidenskabelig forskning (UNTPF).
3. Udvalget vedrørende videnskabelig uredelighed for kultur- og samfundsvidenskabelig forskning (UKSF).

Stk. 2. Den nærmere afgrænsning mellem de tre udvalg fastlægges således: USF behandler sager vedrørende forskning inden for menneskelig sundhed, inklusiv ernæringsmæssige aspekter. Udvalget behandler sager vedrørende alle aspekter af såvel grundvidenskabelig som klinisk forskning, inklusive anvendelse af dyremodeller, rettet mod menneskers sundhed og sygdom.

UNTPF behandler sager vedrørende forskning rettet mod grundvidenskabelige spørgsmål inden for naturvidenskab, datalogi og matematik. Udvalget behandler endvidere sager vedrørende grundlagsskabende forskning inden for teknologi og produktion, hvor udgangspunktet er et anvendelsesperspektiv rettet mod løsning af problemer eller mod nye måder for at dække samfundets behov.

UKSF behandler sager vedrørende forskning inden for det humanistiske og samfundsvidenskabelige område. Udvalget behandler sager vedrørende forskning inden for alle aspekter af historie og kultur, erkendelsesfag, sprogvidenskab og filologi, æstetiske fag samt økonomi, politologi, sociologi og retsvidenskab.

§ 2. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed har til opgave at behandle sager om videnskabelig uredelighed, der har betydning for dansk forskning, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Udvalgene kan behandle generelle forespørgsler, såfremt det skønnes, at spørgsmålet har samfundsmæssig interesse, interesse for en videre kreds af forskere eller for et forskningsmiljø.

Stk. 3. Udvalgene skal bidrage til at fremme god videnskabelig skik og forebygge videnskabelig uredelighed. Målet søges nået ved udbredelse af kendskab til udvalgenes afgørelser og årsberetning samt ved undervisnings- og foredragsvirksomhed m.m.

Stk. 4. Udvalgene drøfter på det årlige fællesmøde, jf. § 18, initiativer, der kan fremme udvalgenes formål.

Sagernes forberedelse og afgørelse i de enkelte udvalg

§ 3. Formanden afgør, hvilket udvalg der skal behandle sagen. I tvivlstilfælde drøfter formanden spørgsmålet med de berørte udvalg.

Stk. 2. Hvis en sag vedrører mere end ét udvalgs kompetenceområde, kan det udvalg, hvortil det videnskabelige produkt, der klages over, primært henhører, beslutte, at udvalgene skal træffe beslutning om sagen i forening samt afgive en fælles udtalelse.

Stk. 3. Er den indklagede en gruppe af personer, kan beslutningen efter stk. 2 træffes af det udvalg, hvortil det videnskabelige produkt, der klages over, primært henhører. I tvivlstilfælde træffer formanden beslutningen.

§ 4. Udvalgene kan afvise at behandle en sag, hvis det på forhånd vurderes, at:

1. Sagen falder uden for udvalgenes kompetence.
2. Klagen må anses for åbenbart grundløs.
3. Omkostningerne ved sagens behandling ikke står i rimeligt forhold til dens betydning.

§ 5. Sager, der ikke optages til behandling af udvalgene, skal afvises senest tre måneder efter udvalgenes modtagelse af sagen. I sager, der optages til behandling, skal udvalgene senest tre måneder efter modtagelsen af sagen oplyse sagens parter om sagens forventede forløb og det forventede tidspunkt for sagens afgørelse.

§ 6. Optages sagen til behandling, påhviler det vedkommende udvalg at undersøge klagen og fremskaffe alle nødvendige oplysninger for at kunne træffe beslutning på et tilstrækkeligt oplyst grundlag.

Stk. 2. Parternes oplysninger indgår i udvalgets undersøgelse og behandling af sagen. Der foretages partshøring ved fremlæggelse af modpartens oplysninger og kommentarer.

Høringsproceduren består som udgangspunkt i to skriftlige høringer mellem klageren og den indklagede, dog fastsættes det nærmere omfang af høringsproceduren af udvalget efter en konkret vurdering. Ved udvalgets første høring af den indklagede, skal dennes opmærksomhed henledes på reglerne i bekendtgørelsens § 1, stk. 4 og 5.

Stk. 3. I sager, hvor der klages over grupper af personer, skal udvalget søge at klarlægge den enkeltes bidrag til det samlede videnskabelige produkt.

Stk. 4. I sager, hvor en person ønsker at blive renset for påstande om at have begået videnskabelig uredelighed, skal udvalget indhente en skriftlig redegørelse fra den pågældende, medmindre udvalget vurderer, at den fremsatte påstand om videnskabelig uredelighed er åbenbart grundløs.

Udvalget kan som en forudsætning for at behandle sagen i øvrigt anmode den pågældende om at afgive alle nødvendige oplysninger til brug for sagens behandling. Udvalget afgør efter en konkret vurdering, om der skal indhentes en udtalelse fra den eller de person(er), der måtte have fremsat påstanden om videnskabelig uredelighed.

§ 7. Udvalget kan nedsætte et ad hoc-udvalg uden beslutningskompetence med den opgave at udrede og forberede sagen. Et ad hoc-udvalg sammensættes med nogle af udvalgets medlemmer, deres suppleanter og/eller eksterne sagkyndige. Sagens parter orienteres om ad hoc-udvalgets sammensætning og kan inden for en frist på to uger fremkomme med eventuelle bemærkninger hertil.

Stk. 2. Som led i sagsforberedelsen udarbejder ad hoc-udvalget en redegørelse om sagens faktiske omstændigheder, som afgives til udvalget. Udvalget sender redegørelsen til sagens parter for at sikre, at redegørelsens oplysninger af faktisk karakter er korrekte.

Udvalget sender derefter parternes eventuelle bemærkninger til ad hoc-udvalget. Ad hoc-udvalgets redegørelse, parternes bemærkninger og ad hoc-udvalgets kommentarer hertil sendes herefter til udvalget med henblik på sagens afgørelse.

Stk. 3. Ad hoc-udvalget sekretariatsbetjenes af udvalgenes sekretariat.

Stk. 4. I øvrigt påhviler det udvalget som led i sagsbehandlingen at fremskaffe alle nødvendige oplysninger for at kunne træffe beslutning på et tilstrækkeligt oplyst grundlag.

§ 8. Hvis udvalget forventer at udtrykke kritik i anledning af konstateret videnskabelig uredelighed, skal udvalget høre den indklagede over et udkast til udtalelse.

§ 9. Udvalget afslutter behandlingen af en sag ved at afgive en udtalelse. Udtalelsen skal blandt andet redegøre for:

1. En sagsfremstilling.
2. Udtalelser fra sagens parter.
3. Udvalgets overvejelser.
4. Udvalgets konklusion og ved dissens antallet af medlemmer eller suppleanter, der har tilsluttet sig konklusionen, samt eventuelle dissenser, jf. § 17, stk. 3.

§ 10. Udvalget henstiller til parterne, at en sag behandles fortroligt, indtil der foreligger en afgørelse.

Stk. 2. Afgjorte sager omtales i udvalgenes årsberetning i anonymiseret form.

§ 11. Sagens parter kan lade sig bistå af bisiddere.

§ 12. Sager afgøres ved møde i udvalget, jf. dog § 13, stk. 3.

Formandens opgaver og beføjelser

§ 13. Formanden har blandt andet til opgave at sikre ensartethed i sagsbehandlingen på tværs af udvalgene.

Stk. 2. Hvis det er utvivlsomt, at en sag skal afvises, fordi den falder uden for udvalgenes kompetence, eller fordi klagen er åbenbart grundløs, kan formanden afvise sagen på egen hånd. Det pågældende udvalg orienteres herom.

Stk. 3. Formanden kan bestemme, at en sag skal afgøres ved skriftlig votering, såfremt der under hensyn til sagens karakter ikke findes at være behov for behandling under et møde. Ethvert medlem af udvalget kan på et hvilket som helst tidspunkt forlange sagen behandlet på et møde.

Stk. 4. Formanden kan beslutte, at parterne kan få foretræde for udvalget.

Stk. 5. Formanden kan beslutte, at andre end udvalgenes medlemmer, suppleanter og sekretariat deltager i det årlige fællesmøde, jf. § 18.

Stk. 6. Formanden afgør, om en anmodning om aktindsigt kan imødekommes. Formanden kan delegere kompetencen til sekretariatet.

§ 14. Formanden træffer afgørelse i retlige spørgsmål og om udformningen af en konklusion i de afgjorte sager.

Sekretariatsbetjening af udvalgene

§ 15. Forsknings- og Innovationsstyrelsen varetager sekretariatsbetjeningen af udvalgene. Sekretariatet deltager i udvalgs- og ad hoc-udvalgsmøder.

Stk. 2. Når en klage modtages, kvitterer sekretariatet for modtagelsen med oplysning om den forventede sagsbehandlingsprocedure. Den indklagede skal så vidt muligt inden ti dage efter klagens modtagelse orienteres om klagen.

Stk. 3. Snarest muligt efter modtagelsen af en klage forelægger sekretariatet klagen for formanden, der tager stilling til, om der skal iværksættes almindelig sagsbehandling med henblik på realitetsbehandling af klagen, eller om der kan være grundlag for straks at afvise klagen.

Stk. 4. Såfremt almindelig sagsbehandling iværksættes, sender sekretariatet løbende høringssvar og andet sagsmateriale til formanden. Sekretariatet underretter alle medlemmer og suppleanter om den indkomne klage.

Stk. 5. Sekretariatet bistår i øvrigt formanden og udvalgene i deres arbejde efter formandens nærmere bestemmelse.

§ 16. Møder i udvalgene søges berammet med mindst fire ugers varsel.
Dagsorden med mødemateriale til møder i udvalgene udsendes så vidt muligt med ti dages varsel.

Møder i udvalgene

§ 17. Et udvalg er beslutningsdygtigt, når formanden og fire medlemmer eller et tilsvarende antal suppleanter er tilstede.

Stk. 2. I sager, hvor flere udvalg træffer beslutning i forening, jf. § 3, stk. 2, er udvalgene kun beslutningsdygtige, hvis hvert udvalg selvstændigt opfylder kravet i stk. 1.

Stk. 3. Udvalgene skal i videst muligt omfang træffe beslutning i enighed. Kan enighed ikke opnås, træffes beslutning ved almindelig stemmeflerhed. Ethvert dissenterende medlem eller suppleant kan kræve, at vedkommendes dissens fremgår af udtalelsen.

§ 18. Der afholdes et årligt fællesmøde med deltagelse af udvalgenes medlemmer og suppleanter. Mødet er ikke offentligt. På mødet orienterer formanden om de afgørelser, der i løbet af året er truffet i de enkelte udvalg. Der kan på mødet træffes beslutning om emner af fælles interesse for udvalgene, jf. herved også § 2, stk. 4.

§ 19. Udvalgenes formand leder møderne.

Stk. 2. Udvalgenes møder er ikke offentlige.

§ 20. Sekretariatet udarbejder beslutningsreferat af møderne. Referatet udsendes til skriftlig godkendelse blandt de deltagende.

§ 21. Ved et medlems forfald eller inhabilitet udpeger formanden en suppleant, der indtræder for hele sagens behandling.

Stk. 2. Ved udpegning af suppleanter tilstræbes det så vidt muligt, at udvalget fagligt dækker det pågældende videnskabelige forskningsområde.

Suppleanter

§ 22. Når et udvalg har afsluttet behandlingen af en sag, sender sekretariatet en kopi af afgørelsen til samtlige medlemmer og suppleanter i de tre udvalg.

Sikring af kontinuiteten i udvalgenes arbejde

§ 23. Forretningsordenen træder i kraft den 15. oktober 2006.

Ikrafttræden

Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed,
den 14. oktober 2006

Henrik Waaben / Annette D. N. Rasmussen

MEDLEMMER OG SUPPLEANTER I UDVALGENE VEDRØRENDE VIDENSKABELIG UREDELIGHED

FORMAND

Landsdommer *Poul Lodberg*
Østre Landsret
Bredgade 59,
1260 København K

UDVALGET FOR NATUR-, TEKNOLOGI- OG PRODUKTIONS-VIDEN- SKABELIG FORSKNING (UNTPF)

Professor *Lars Døvling Andersen*
Aalborg Universitet, Institut for Matematiske Fag
Frederik Bajers Vej 7 G
9220 Aalborg Ø

Lektor *Mona Dahms*
Aalborg Universitet,
Institut for Samfundsudvikling og Planlægning
Fibigerstræde 13, 9220 Aalborg Ø

Prodekan for forskning *Torben Greve*
Københavns Universitet, Det Biovidenskabelige Fakultet
Bülowsvej 17
1870 Frederiksberg C

Professor *Vagn Lundsgaard Hansen*
Danmarks Tekniske Universitet, Institut for Matematik
Matematiktorvet, Bygning 303 S
2800 Kgs. Lyngby

Afdelingschef *Erik Lundtang Petersen*
Risø DTU, Afdelingen for Vindenergi
VEA Bygning 18
4000 Roskilde

Seniorforsker *Hanne N. Rasmussen*
Københavns Universitet, Skov og Landskab
Hørsholm Kongevej 11
2970 Hørsholm

Suppleanter

Professor *Susanne Bødker*
Aarhus Universitet, Datalogisk Institut
IT-Parken, Aabogade 34
8200 Århus C

Seniorforsker *Jes Fenger*
Danmarks Miljøundersøgelser
Frederiksborgvej 399
4000 Roskilde

Forskningsleder *John Erik Hermansen*
Aarhus Universitet, Institut for Jordbrugsproduktion og Miljø
Blichers Allé 20
8830 Tjele

Lektor *Bodil Korsgaard*
Syddansk Universitet, Biologisk Institut
Campusvej 55
5230 Odense M

Forskningsprofessor *Jørgen Eivind Olesen*
Aarhus Universitet, Institut for Jordbrugsproduktion og Miljø
Blichers Allé 20, Postboks 50
8830 Tjele

Professor *Peter Sigmund*
Syddansk Universitet, Fysisk Institut
Campusvej 55
5230 Odense M

**UDVALGET FOR
KULTUR- OG SAMFUNDS-
VIDENSKABELIG
FORSKNING (UKSF)**

Lektor *Charlotte Bloch*
Københavns Universitet, Sociologisk Institut
Øster Farimagsgade 5
1014 København K

Professor *Peter Harder*
Københavns Universitet, Institut for Engelsk,
Germansk og Romansk
Njalsgade 128, 2300 København S

Professor, institutleder *Jens Mammen*¹
Aarhus Universitet, Psykologisk Institut, Nobelparken
Jens Chr. Skous Vej 4
8000 Århus C

Professor *Mogens N. Pedersen*²
Syddansk Universitet, Institut for Statskundskab
Campusvej 55
5230 Odense M

Forskningschef *Niels Ploug*
Socialforskningsinstituttet,
Herluf Trolles Gade 11
1052 København K

Professor, dr.phil. *Bjørn Poulsen*
Aarhus Universitet, Institut for Historie og Områdestudier
Nordre Ringgade, Bygning 410
8000 Århus C

Professor *Lise Togeby*¹
Aarhus Universitet, Institut for Statskundskab
Bartholins Allé, Bygning 1331
8000 Århus C

Professor *Kirsten Weber*²
Roskilde Universitetscenter, Institut for Psykologi og
Uddannelsesforskning
Pavillon 10, RUC, Box 260
4000 Roskilde

¹⁾ Til september 2007

²⁾ Fra september 2007

Suppleanter.

*Ved udgangen af 2007
var to suppleantposter
vakante.*

Docent, dr. phil *Lise Hannestad*
Aarhus Universitet, Institut for Antropologi, Arkæologi og Lingvistik
Nordre Ringgade, Bygning 14
8000 Århus C

Professor *Hanne Foss Hansen*
Københavns Universitet, Institut for Statskundskab
Øster Farimagsgade 5
1353 København K

Professor *Svend Erik Larsen*
Aarhus Universitet, Institut for Æstetiske Fag
Langelandsgade 139
8000 Århus C

Professor *Michael Møller*
Copenhagen Business School
Solbjerg Plads 3
2000 Frederiksberg

Professor *Mogens N. Pedersen* ³⁾
Syddansk Universitet, Institut for Statskundskab
Campusvej 55
5230 Odense M

Professor *Kirsten Weber* ³⁾
Roskilde Universitetscenter, Institut for Psykologi og Uddannelsesforskning
Pavillon 10, RUC, Box 260
4000 Roskilde

³⁾ *Til september 2007*

**UDVALGET
FOR SUNDHEDSVI-
DENSKABELIG FORSKNING
(USF)**

Overlæge, dr.med. *Ulla Feldt Rasmussen*
Rigshospitalet, Medicinsk Endokrinologisk Klinik
Blegdamsvej 9
2100 København Ø

Overlæge, dr.med. *Cai Frimodt-Møller*
Erichsens Privathospital
Trunnevangen 4b
2920 Charlottenlund

Professor *Palle Holmstrup*
Københavns Universitet, Tandlægeskolen
Nørre Allé 20
2200 København N

Lektor *Kirsten Ohm Kyvik*
Syddansk Universitet, Institut for Regional Sundhedsforskning
J. B. Winsløvsvej 19, 3.
5000 Odense C

Institutleder *Ulf Madsen*
Danmarks Farmaceutiske Universitet,
Institut for Medicinalkemi
Universitetsparken 2, 2100 København Ø

Overlæge, dr.med. *Lena Specht*
Rigshospitalet, Onkologisk Klinik
Blegdamsvej 9
2100 København Ø

Suppleanter

Lektor, ph.d. *Bente Gammelgaard*
Danmarks Farmaceutiske Universitet,
Institut for Farmaci og Analytisk Kemi
Universitetsparken 2, 2100 København Ø

Professor, dr.med. *Albert Gjedde*
Aarhus Universitetshospital,
PET Centret, bygning 10 C
Nørrebrogade 44, 8000 Århus C

Ledende biokemiker, dr.scient. *Anders Johnsen*
Rigshospitalet, Klinisk Biokemisk Afdeling, afsnit 3011
Blegdamsvej 9,
2100 København Ø

Overlæge, dr.med. *Elisabeth Mathiesen*
Rigshospitalet, Endokrinologisk Klinik
Blegdamsvej 9,
2100 København Ø

Overlæge, dr.med. *Ole Haagen Nielsen*
Herlev Hospital, Medicinsk Gastroenterologisk Afdeling
Herlev Ringvej 75
2730 Herlev

Professor, overlæge *Jens Overgaard*
Aarhus Universitetshospital,
Eksperimentel Klinisk Onkologi, bygning 5
Nørrebrogade 44, 8000 Århus C

SEKRETARIATET FOR UDVALGENE VEDRØRENDE VIDENSKABELIG UREDELIGHED

Helle B. Strøm, chefkonsulent¹⁾

Charlotte Elverdam, chefjurist, chel@fi.dk²⁾

Cecilie Dickmeiss, fuldmægtig, cedk@fi.dk

Heidi Strand, studentermedhjælp, hstr@fi.dk

1) Til november 2007

2) Fra november 2007

ÅRSBERETNING 2007

Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed

Forsknings- og Innovationsstyrelsen
Bredgade 40
1260 København K
Tlf. 3544 6200
Fax 3544 6201
fi@fi.dk
www.fi.dk

Redaktionel tilrettelæggelse:
Cecilie Dickmeiss
Design: Designgrafik.dk
Tryk: Schultz Grafisk
Oplag: 1.700

ISSN: 1604-5203 (trykt version)
ISSN: 1901-1121 (netversion)